Ціна окремого нумера 50 шагів (25 коп.).

Відродження

ЩОДЕННА БЕЗПАРТІЙНА ДЕМОКРАТИЧНА ГАЗЕТА.

Ч. 50. Четвер 30 (17) травня 1918 року. Рік вид. І.

Умови передплати: на місяць 6 карб., на 3 місяці 18 карб.. Передплата приймається кожного числа місяця. за зміну адреса 50 коп.

Умови друкування оповісток: На 1 сторінці 2 карб. 50 коп.. на 4 сторінці 1 карб. 20 коп.;—За один рядок і шпальту за перший раз. Особам, що шукають праці 1 карб. 50 коп. за 3 рядки за один раз.

Адреса редакції і контори: Київ, Театральна площа № 4-А, телефон 57—16. Редактор приймає від 1 год. до 2 годин. Секретарі від 1 год. до 3 годин. Контора відкрита від 10 год. до 3 годин.

Троїцький Народній Дім.

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕАТР. 31-го у П'ятницю БОГДАН ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ. 1-го червня ЧУМАКИ.

ЛІТНІЙ ТЕАТР КУПЕЦЬКОГО ЗІБРАННЯ.

Дирекція Колоніченка. Т-ве українських артистів під орудою О. Сквірова. 30-го травня ЦИГАНКА АЗА. 31-го ВИХРЕСТ. 1-го червня ЗА ВОЛЮ І ПРАВДУ і 2-го ОЙ, НЕ ХОДИ, ГРИЦЮ, ТА НА ВЕЧОРНИЦІ.

МОЛОДИЙ ТЕАТР Фундукліївська № 5 Був. театр „Берлогньє"

П'ятниця 31 травня Закриття сезону В. Винниченко ЧОРНА ПАНТЕРА І БІЛИЙ МЕДВІДЬ. Початок о 8 год. вечора. Каса по дня 11—2 і 5—7.

Український Народній Кооперативний Банк

(Укрбанк) — Хрещатик, 27.

Провадить операції з 9-ти до 2-х годин дня.—Видає перекази та дякре банки на всі міста України а також, [illegible] та Дністр.

На біжучих рахунках та вкладках платять 4%—6%.

Виплата без обмеження. 231—

ОГОЛОШЕННЯ.

Пандурному Автомобільному Дивізіону потрібні кожаки фахові: шофери, мотоциклісти, кушнєрники, гермашисти, телефоністи.—Перелічені фахівці повинні знати свій фах, або-кебудь майстерство: (слюсар, обозник, маляр, швець, кравець, колесник, столяр, пластич кузнець, сварщік, вулканізаторщік, спеціяліст, жестяник). Окрім того потібні: фельшер, старшій збройний підмайстер, кузнець, слюсар, токар, швець, кравець, чоботі і бінчужні.—Дивізіон розташован у місті Київі. Кожний козак одержує від казни мешкання, одіж і повне отримання.—Місячна платня від 150—350 карб. Вступаючи в Дивізіон повинен доставити документи і дати підписку на 6 місяців на повність служби Українській Державі.—Звертатись в Канцелярію Дивізіону, Хрещатик 25, Магазин 27, від 10—12 год. ранку. 222—

ВІД КОНТОРИ.

Контора редакції гол. „Відродження" просить п.п. передплатників, які підписались тільки на один місяць, пригадати негайно передплату, коли вони бажають, щоб газета їм посилалась і на далі. Хто в свій час не поновить передплати, то вже слідуючого числа газети не одержить. 228—

ОГОЛОШЕННЯ.

Каса Дрібної Позики Київського Повітового Земства запрошує на посаду завідуючих конторою і експерозію цінерою осіб, які мають не менше 3-х років практики, а також відповідно освічених. Необхідно реформений від попередньої служби. Для переговорів звертатися до Києва (Реп'терська 27) з 10—3 год. дня. 231—

ОПОВІСТКА.

Київська Повітова Народня Управа, згідно з постановою Повітової Шкільної Ради, від 15—17 травня с. р., звертається з проханням до всіх учителів, які з учительських курсів в помічників вчителя Київського Повіту були призвані на військову службу і досі на свою посаду не повернулись, дати про себе інформації до 15-го липня с. р.

Коли до зазначеного терміну Управою не буде одержано від названих вище учителів ніяких повідомлень, то вони будуть вважатися увільненими і на їх місця буде призначена інша особа. 238—

Київ, 30 травня 1918 р.

Земельний голод на Україні викликав дужий еміґрантський рух з наддніпрянських губерній у майже всі частини бувшої російської імперії. Еміґрантським рухом кермувала „земельно-устроїтельна комісія" в Петербургу, яка віддавала простори незаладненої землі „холодам", що приїздили від еміґрантської організації на розпорядники.

Українці мають природний нахил осідати недалеко моря. Так, Галицькі українці скупчувались надморські канадійські штати Альберту і Саскачевак на американському березі Тихого Океану. Так само улюбленим місцем еміґрації наддніпрянських українців стало азіятське побережжя Тихого Океану т. зв. зелений Клин. Сюди звертався за останні два десятиліття сливе весь лишок земельного наддніпрянського пролетаріату. Діякуючи працьовитості і культурності українського еміґранта, його витривалості і здібності пристосуватись до усяких кліматів, „зелений клин" дуже скоро заселився більш заможними хатками і вишневими садками. Український селянин, навчившись пересаджувати вишні з Полтавщину і Київщину, [illegible] його етапи, стала тепер для нього рідною землею, а замість колишнього пролетарія на рідній землі він тепер став заможним, економічно тяжким елементом, далеко тяжчим як ті племена і народи, серед яких він осів.

Територія, яку обняла собою українська східне-азіятська колонізація, — величезна, далеко більша як територія української метрополії. Українцями заняті і усурійський край, Амурщина, Приморщина, Забайкальщина і „Полоса отчуждения" манджурської залізниці. Тут повстали вже досить великі міста, які вже тепер відограють визначну роль в східне-азіятській торгу. До таких належать Никольськ-Уссурійськ (против Сахаліну), знаменитий природній порт, на який точать зуби японські імперіялісти, столиця Усурійського Краю, Хабаровські Благовіщенськ на Амурщині, Владивосток в Приморщині, Чита на Забайкальщині і Харбін на „Полосі отчуждения".

Великий цей край відзначається незвичайними природніми багатствами, досі ще не використаними.

Тільки Англійці, за згодою ще старого царського правительства, використовують величезне рибне багатство на тихоокіянському побережжу, і побудували в Никольському величезні холодильні. В лоні землі, особливо в „Полосі отчуждения" стрічаються поклади кам'яного вугілля (антрацыту), в Усурийщині—соляні гори, над Ленов—золото.

Українців живе в тім мало ще заліднім краю поверх 1.500.000 і творять вони 60 відсотків цілої людности краю.

На національні меншости складаються: Китайці, Корейці, Буряти, Тазяки, Аїни і Москвини.

Українці „Зеленого Клина" не стратили зв'язку з рідною Україною. На всі прояви політичного життя на Україні вони відкликаються. Вони організували, так само як на Україні, свої національні військові частини, на чолі яких стануть генерал Хорват, що програв з краю большевики, організували найвищий законодавчий орган: Манджурську Окружну Раду, що видає свій офіціяльний „Вістник", мають свою пресу, налагоджують своє шкільництво, одно слово, український рух на „Зеленому Клині" пустив глибоке корінки в масах.

Цими днями до Києва звідала делегація Манджурської Окружної Ради" з Головою цієї Ради на чолі. Вона має бути у міністра закордонних справ і ставить в злуці з мировим переговорами з „совєтською республікою" ось такі домагання:

1. Вимагати від російського правительства признати далеко-східній „Зелений Клин" частиною України.

2. Негайно відкликать із „Зеленого Клину" всі озброєні російські частини і передати всю зброю, яка там є, українським властям.

3. Призначати українського старосту на весь край, рахуючи сюди й „полосу отчуждения" Манджурської залізниці.

4. Призначити військового начальника в краю за виняткою Манджурії.

5. Призначити начальника амурської округи, якої там був і раніше.

6. Тимчасово залишити всі власти, які були до большевиків, до того часу, поки буде розпорядження від українського уряду.

7. Утворати при міністерстві в Київі спеціяльний відділ для справ „Зеленого Клину".

8. Дозволити гуртувати своє власне військо.

9. Харбін, як інтернаціональне місто, призначити консула.

Про вагу східне-азіятського питання для України говорити багато не приходиться. Помічання цих економічні вигоди, які зв'язані з приєднанням „Зеленого Клина" до України. Держави, обов'язком цього уряду є взяти під опіку той дужий і енергійний український люд, який хоч за десятки тисяч верст відірвався від рідного пня з приводу того, що рідна земля була для його не матірю, а мачухою, всеж таки не позбавився зв'язку з Наддніпрянщиною і радується її втіхами і болі її болями.

Тому то наша мирна делегація повинна на правильну розвязку східне-азіятського питання звернути дуже поважну увагу і приєднання „Зеленого Клину" до України поставити як condition sine qua non підписання мирового трактату з Москвиною.

Назва рія, що ми почуємо заклад, що українська держава має імперіялістичні змагання. Однак той заклад не має підстав. Приєднуючи цього помагається сама людність „Зеленого Клину", яка в майбутності хоче до себе стягнути лишок українського земельного пролетаріяту для скріплення національних позицій.

Делегати „Зеленого Клину" тут у Київі. Тут також відбуваються мирові переговори. На нашу думку одного з делегатів можна би включити в українську мирову делегацію.

Нац'ональні меншости на Україні.

III.

Московська справа на Україні—це найгострійша з національних проблем в тому розумінні, що еманципація української національности гальмується найдужче впливом московського елементу. Ми не повинні закривати собі очі на це.

Легенда про рідність нашу з москалями дуже довго культивувалась і ми іноді вірили, що справді есть якась кровна близькість. Наше історичне ім'я, перехоплене від нас москалями, покриває нас і їх і творить якийсь спільної єдности. Вся історія видиме на нашу свідомість в цьому напрямі, а довголітній вплив мови і культури московської виявляється навіть в народніх глибинах, бо захопленість нею в містах цілком очевидна. Все гарантує, що читає, думає, що живе культурними цінностями,—кожний прискакує московською культурою і духом єдности з нею.

Переважна частина інтеліґенції на Україні є культурно неукраїнська і буде ще дуже бор-

тись за незайманість свого культурно-московського світа. Вона уявляється мідну твердиню московства на Україні і через те не закону кістяків особливо буде негативно ставитись до всього українського.

Часто навіть не через те, що воно українське, а через те, що воно чуже, виключне і активне супротив Московщини, що воно виділяється з московського.

Психольогічно це зрозуміло, хоч би по тих неясних переживаннях, які родяться в душі, коли ми помічаємо, що щось на наших очах росте, кристалізується, а маленької дитини, над якою нерозділено наш дух панує, вироблється щось дорослого, з своїм окремим духовним світом, з своїми „дорослими" переживаннями і міркуваннями. Якось це разить, якось неприємно, коли давно звикі вашої уста починають виповідати „дорослі" слова. От молода українська культура, що росте на очах, як негація безмежного московського виливу, буде викликати несвідому реакцію навіть в самих культурніших верствах московства.

У кожного з нас певне є в споминах кілько сторінок, записаних рукою своїх приятелів-москалів, про їх жаль і смуток, коли ми підпали під вплив ідеї українського відродження. Треба вірити в щирість людську, бо тоне непохитно доводила, що москаль-соціяліст, демократ, найкультурніша людина, страждає від емансипації України.

Ми повинні передбачити зріст *культу московства* на Україні: люде з жалібною насолодою будуть милуватися усім „руським", возведуть його в закон, в прамуз для подвигу, в предмет поклонення і величання. Психольогічна організація москвофільства йтиме инакшими кроками, ніж тепер українську державність своїм впливом і приладом. Хоч би політично ми цілком емансипувались, почували себе дужими на своїй незалежній території, але культурна боротьба буде приносити українському народу багато неприємностей.

Небезпека москвофільства буде загрозою остільки, що в політичній боротьбі матиме поважне місце боротьба з „федералізмом", або краще з инакими стремліннями до об'єднання України з Московщиною. Вся діяльність москвофілів буде спертя на одному: боротьбі з українською державністю. Держави взагалі вони не визнають, будуть саботувати усі виявлення нашого державного будівництва. І сліпаки б їм добра свобода, культури не буде—вони очима дивитимуться на північ, вони спостерігають бідницькі пейзажі Московщини. „Небо, сосники й пісок" будуть прикметою божественного культу.

Московська інтелігенція стане націоналістичною остільки, що інтернаціоналізм вони зрозуміють по-своєму: вони нас не будуть переконувати, щоб ми стали інтернаціоналістами—космополітами, як це вони робили досі, і зрозуміють, що життя є диференціяція, формування повних видів, є у природі, що національність є не тільки категорія, політично-економічна надбудова, а біольогічне з'явище, один з великих проявів продуктивної сили природи.

Проблема української культури буде порішена инак умов, коли *державність* наша стоятиме на ногах, через те московська культура, буде геть свої сили звертати *проти* державности нашої, а сліпаки ті,—вона підійме побідний прапор і над нашою культурою.

А тому у нас один засіб боротьби: школа і просвіта для свого народу. Тільки просвіта буде оборонна проти московських ударів.

В нашому культурно-державному існуванні московство буде великою центробіжною силою, що раз-по-раз примушуватиме відривати нашу державу від заходу на схід. І боротьба держав не така страшна, як боротьба культур, але ми з нашою дивною, вкінці, вдачею, що гору завжди бере не політична процесе, а індивідуалізація.

Ні одна національність не захоче пожертвувати своєю індивідуальністю, ні один гід в природі не злиється з другим, хоч би як вони були близькі між собою. Вкінці земля, сполученість говорить кожній бездонній лад своєю мовою і культурна здатність поставить своє індивідуальність високо. Проти московської культури ми будемо українці, а бадьорість і запалом, і смерекою обернеться між вами, обкинеться одоном москвофільства на своїй природній позиції.

Українська культура буде чути свої сили найкраще не так в боротьбі з московством, як на власних своїх культурах. Не хто в культурах наша сила. І тому, коли нашими стрункими ідеями, ми не поможемо українцям, що не повинні бути рабами, і дрібною боротьбою з ворогами і приятелями, вимагати найбільшу толерантність до національних прикмет і вад меншости. Бо коли кожна з їх є великою силою, то об'єднавши їх ними нас проведемо великою небезпеку.

Велика маса і фізична сила у воді, але маленький хлопчик тримає його на поверхні, вільно бає багатом і оруддє, як хоче. Чому? а тому, що хлопчик є „син людини", культурного ґатунку, що бере не кулаком, а розумом. Сирий, але благородний, сильний український він є, як ним легко орудувати! І коли потребує маленький „син людини", то може навіть, як його голову в ярмо, через те треба яко мога швидче змусити його заговорити *по-московському*.

Московська спадщина на Україні—це питання життя і смерти для нас; переможе московська культура—наша держава упаде і нас роздавить, а переборемо ми—московство не вмре, лише ми станемо поруч з ким на рівні ноги. Розвиток української культури—це основа відбудування добробуту нашого.

М. Сріблянський.

Перша Всеукраїнська конференція Професійних Спілок.

В неділю, 26 травня, як то уже повідомляли, закінчилась Перша Всеукраїнська конференція Професійних Спілок. На конференції було прийнято цілу низку цікавих резолюцій; частину ми подали перше частину подаємо зараз.

По докладу *д. Рафеса* про національне питання і професійні спілки принята слідуюча резолюція:

1. З метою плянової і успішної боротьби за поліпшення економічного стану робітничого класу і за повний визвіл праці, робітники всіх національностей організуються в єдині професійні спілки. Фінанси, уряд і боротьба спілок єдині і неподільні.

2. З метою правідової постанови культурно-просвітньої роботи, котра з'являється одним з головних завдань професійного руху, улаштовуються в союзах з мішаним національним складом національні культурно просвітні секції, котрі мають право на кошти загальної каси спілки і під керовництвом загальної культурно-освітньої комісії.

Примітка. Національні культурно-просвітні секції централізуються при центральному просвітньому органі професійного руху.

3. Професійна преса, котра відограє величезну ролю як в розробленню і освітленню усіх питань теорії і практики робітничого руху, так і в культурному розвитку робітничих мас, повинна, по можливости, виявитись на усіх мовах, на яких говорять більш менш великі робітничі кола.

Примітка А. Центральний орган професійного руху виходить на українській, російській, карейській та польській мовах.

Примітка Б. Статут і членські квитки тоже повинні друкуватись, по можливости, на усіх мовах, на котрих говорять робітники відповідних професій.

4. На загальних зборах робітники мають право говорити на своїй мові і, по вимогам учасників зборів, зміст сказаної промови повинен передаватись їм на зрозумілій мові.

5. Питання про мову діловодства і обіжної переписки вирішується спілкою відповідно з національним складом і з завданнями, зв'язними з організацією усіх робіт цього проізводства.

По докладу *д. Трахтенберга* (з Харькова) про *колективний договір* принята слідуюча резолюція:

1. Колективний договір, котрий закріпляє і оформляє досягнуті робітничим класом злобутки, котрий прирівнює умови праці робіт одного проізводства (професії) і котрий цим утворює „єдиний фронт", має усе велику вагу для боротьби робітничого класу. Як в період зв'язкення руху, система колективних умов як метод боротьби Професійних спілок відходить трішки в свому значенні, то в період реакції і відпадку робітничого класу, ця система знаходить першорядне значіння.

2. Інтереси робітничого класу захищаються найліпшим чином в тому випадкові, як контрагентом колективного договору з сторони робітників виступає Професійна Спілка, бо тільки Професійна Спілка захищає загальні постійні інтереси робітничого класу, а не індивідуальні, випадкові інтереси робітника, або кола робітників.

3. Колективний договір повинен регламентувати такі умови робітничого договору: а) заробітну платню і робітничий день, б) санітарно-гігієнічні умови праці, в) внутрішній порядок в підприємствах, г) прийом і увільнення робітників.

4. Виконання колективного договіру гарантується сильною організацією Професійних Спілок, златністю їх до боротьби, до приміни усіх засобів Професійних Спілок, головним чином страйку.

5. На підставу закона про колективний договор повинно бути покладено: а) розуміння норм колективного договіру, як мінімума, котрий гарантується робітникам і б) накладення на підприємців обов'язку рахуватися з нормами колективного договору відносно усіх робітників, котрі працюють в їх підприємствах, а не тільки до членів спілки контрагента колективного договору.

6. Конференція доручає Всеукраїнському Центральному Професійних Спілок виробити законоположення про колективний договір.

По докладу т. *Трахтенберга* про фабрично-заводські комітети принята така резолюція:

1. Фабрично-заводські комітети, як підпорні точки професійних спілок в промислових підприємствах являються коштовним здобутком робітничого класу, і професійні спілки повинні рішуче боротись проти спроб, котрі йдуть до ліквідації комітетів.

2. Існування самостійних центрів фабрично-заводських комітетів конференція рахує неможливим.

3. Фабрично-Заводські комітети повинні бути підпірними точками професійних спілок на місцях, проводити в життя усі постанови професійних спілок, колективний договір і слідкувати за виконнанням закону про охорону праці.

4. Фабрично-заводські комітети під керовництвом професійних спілок мають завданням регулювання внутрішнього розпорядку в підприємствах, розрішення непорозумінь на грунті фабрично-заводського життя, участь в опреділенні категорій праці в переводі робітників з одної категорії у другу і т. п.

5. Як орган представництва робітників і служачих виключно перед урядом підприємства, фабрично-заводські комітети можуть розрішати непорозуміння показаного характеру, а питання, котрі зв'язані з економічною боротьбою, колективні договора і усякі зроди, страйки і бойкоти, опреділення заробітної платні, робітничого дня, прийом і увільнення робітників і т. п., фабрично-заводські комітети повинні в усьому провадити загальну політику професійних спілок.

6. Організація фабрично-заводських комітетів і конкретне опреділення їх функцій проходить під безпосереднім керовництвом рад спілок для більшої єдности, розробляють в докладні інструкції в кожній галузі проізводства.

7. Вибори в фабрично-заводські комітети повинні обов'язково провадитись під керовництвом професійних спілок. Не члени професійних спілок не повинні бути обрані в фабрично-заводські комітети.

Що до соціального страхування, винесено таку резолюцію:

1. Умови існування робітників при сучасному проізводстві, щоденні життьові їх інтереси і майбутні величані бої з об'єднаним капіталом, потребують великої уваги до організаційного будівництва пролетаріату.

2. Роки війни, тяжкий економічний крізіс, а далі революційний час, відтягуваний сили для загально-революційної боротьби, були особливо неспішними для розвитку існуючих форм соціального страхування взагалі.

Сучасний стан соціального страхування у нас далеко не забезпечує усіх потреб, які уже давно стали головними вимогами робітничого класу.

3) Широка законодавча діяльність в области соціального страхування, саме: введення обов'язкового страхування для усіх галузів наємної праці від старости і інвалідности, удовства і материнства, а також страхування від безроботиці, поліпшення в інтересах робітничого класу, існуючих форм страхування від слабостей і нещасних випадків розпростерти на усі без винятку галузі наємної праці, утворення необхідних державних органів з переважним представництвом застрахованих для переведення цих законів в життя,—усе це повинно бути поставлено як невідкладне завдання.

4) Рішаючим моментом для майбутнього розвитку соціального страхування буде те, чи инше вирішення організаційного питання, позаяк організація робітничого страхування являється єдиною з важніших його завдань. Принціп самоврядування повинен бути переведений в усіх страхових організаціях.

5) Новий закон про страхування від слабостей від 17 червня 1917 р., виданий тимчасовим урядом, при усіх своїх нестатках, котрі повинні бути усунені, все ж являється великим кроком уперед шляхом здійснення вимог робітників і одчиняє широкі організаційні перспективи.

6) Принціп повної самовільности робітників покладений як підвалина нового закону, а також передача лікарської допомоги в руки кас хорих повинні бути в повному розмірі здійснені практикою і використані в ділі правидлового і відповідного інтересам застрахованих будівництва нас хорих.

7) В найближчому часі повинно бути змінено закона про страхування від нещасних випадків відповідно з законами 17 червня 1917 р., про страхування від хвороб.

8) При відсутности правидлово-організованої інспекції праці, при відсутности инших форм участи мілких ремісничих підприємств, вперше введених в коло страхування, професійні спілки являються єдиними організаціями, спосібними діяльно підготовити і перевести в життя принятє законом поширення на страхування.

9) Професійні спілки, як центральні органи так і місцеві об'єднання і організації повинні узяти на себе роботу широкого обслідування і участь у підприємств, котрі підлягають страхуванню від хворостей, повинні розвити широку кампанію по ознайомленню робітничих мас зо всіма питаннями соціального страхування і тим сприяти утворенню на місцях

загально-міських і районних рас і їх об'єднань, виділивши для цього спеціальні страхові комісії.

З'їзд по шосейному будівництву при департаменті шосейних та грунтових шляхів.

В помешканню Київської Губерніяльної Земської Управи відкрився з'їзд по шосейному будівництву, скликаний шосейним департаментом міністерства шляхів з участю представників від земств для обговорення питань, зв'язаних з виробленням плану шосейного будівництва на території України.

З'їзд був людний і дуже цікавий з погляду слідуючих питань, які ставились на обговорення.

1) Про шосейне будівництво на Україні.

2) Про участь держави в поліпшенню шляхів на Україні.

3) Про вишукання засобів для утворення державного капіталу на шосейне будівництво.

4) Про організацію розроблення кар'єрів каміня і про будову сіті клінкерних заводів.

5) Про приватне будівництво і експльоатацію шосейних шляхів.

Засідання відкривається директором департаменту шосейних та грунтових шляхів інженером Ю. Л. Долинко, який зробив пропозицію вибрати президіум з'їзда. Вибрані: президентом—інженер Рихальский, товаришами президента—інженері Долинко і Муравйов, секретарями—інженері Ржешицький, Мате і Умінєєв.

Після вступної промови президента відносно 1-го питання оголошеної програми, „про шосейне будівництво на Україні" з доклядом виступив інженер Попов.

Після вислухання доклада зібранням, президент пропонує висловитися по змісту порушених в докладі питань.

Після ряду гарячих дебатів зібрання прийняло по § 1-му програми (про шос. будівн. на Україні) слідуючу резолюцію:

1) З'їзд визнає необхідний негайним почати вишукання і широкого шосейного будівництва на Україні і розроблення кар'єрів і будови на Україні сіті клінкерних заводів в місцях, бідних камінем.

2) Вважаючи малу сіті проектуємих державних шосе на Україні, яка була складена комісією при департаменті за цінний матеріял, з'їзд находить необхідним виділити з числа членів з'їзда комісію, яка тепер же постановила би, які роботи мають бути розпочаті в першу чергу, тримаючись рівномірного розгляду їх по губерніям України. В комісію що належить ввійти по одному представнику від губерніяльних земств з'їзда, а рівно представники в дорства і установ державних по запрошенню і призначенню департамента при президентові представнику міністерства шляхів.

3) Нарада вважає необхідним переробити при міністерстві шляхів засоки про відчуження земель під шосе і внести його, як проект, в Раду Міністрів.

4) З огляду на брак лісного матеріялу і на будучу потребу в цементі, як матеріялі для штучних будуванніа для шосе, нарада просить департамент шосейних та грунтових шляхів узяти міри до забезпеченню шосейного будівництва цементом, через закупи і будовою нових заводів, або набути на власність скарбу існуючих заводів.

По питанню 2-гому „про участь держави при поліпшенні шляхів на Україні" З'їзд, вислухавши з приводу цього питання доклад п. Погорецького, постановив:

1) Поліпшення грунтових шляхів на Україні доручити земствам. Вищий провід, згода і напрям, в межах, наложених законоположеннями вставлених, діяльности земських установ по дорожнім справам досер джується в міністерстві шляхів (департаментові шосейних та грунтових шляхів).

2) Утворити при міністерстві шляхів, при департаменті шосейних та грунтових шляхів, орган, який об'єднав би діяльність земств в справі шляхового будівництва, доручивши йому скликати не менш як раз на рік, з'їзди земських діячів по шляховому будівництву, виробляти і передавати для провозу земствам методи поліпшення земських шляхів, типові рисунки шляхових будувань, типи обрахунків та інші матеріяли, необхідні при поліпшенню шляхів, крім того доручити цьому органу робити проби по поліпшенню полотна шляхів, приготовлення персонала, постачання земств інструментами, машинами, та проектування нових законів по утриманню, як в літні, так і в зимні періоди, шляхів, які утримуються на земські кошти.

3) Доручити Земствам скласти і видати мапи кожної губерній України, зазначивши на них точне положення існуючих грунтових шляхів, згідно з документальними даними.

4) Кошти на будову нових і поліпшення існуючих земських гужевих шляхів складаються з: а) земських коштів, б) невертких допомог і позичок, які видаються Українським Урядом згідно з існуючими, на цей випадок, законоположеннями, при чім розклад цих коштів поміж окремими земствами повинно робити пропорціонально плану губерній і суму, на яку на кожну губернію повинно рахувати за цією, в) з попудного збору, встановленого на користь земствам, згідно з проектом устава про гужеві шляхи, затвердженим Державної Думи 1914 року з поповненням Державної Думи 1914 року з поповненням Державної Думи 1914 року з поповненням

Які стратегічні завдання має тут германське командування, сказати трудно, але всі дані свідчать про те, що Реймсові та Суасону загрожує велика небезпека.

Коли з утратою Реймсу англо французи можуть порівнюючи з сприяючих умовах прикривати доступи в долину р. Марни, спираючись на горно-лісисту місцевість між Реймсом та Еперне, то з утратою Суасону французи гублять важливий вузол шляхів, які в найкоротшому напрямкові до Парижу.

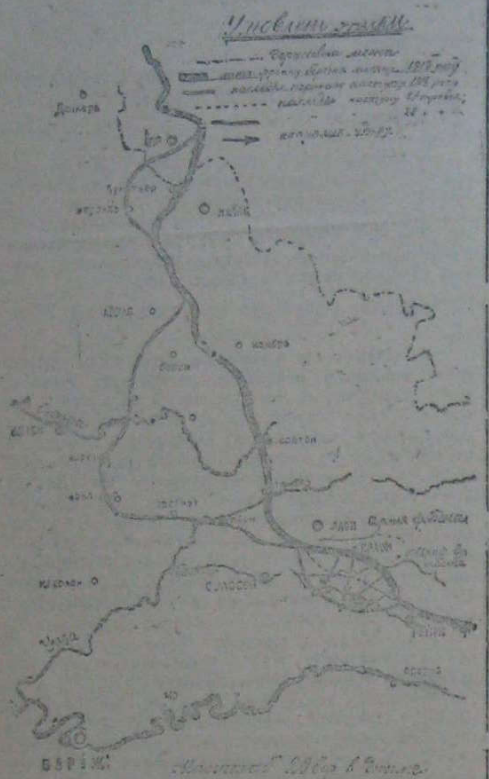

ТЕЛЄГРАМИ.

Поворот на родину.

ГААГА. 27-V. Голанський уряд заявляє, що в справі повороту росіян поляків на батьківщину німецький уряд обіцяв допомогти, але поки що поворот неможливий. В кожному окремому випадкові перед виданням позволення повинно бути встановлено, чи заінтересована держава може прийняти повертаючих. (УТА)

Переговори між Голандією і Німеччиною.

БЕРЛІН. 25-V. „Тегліхе Рундшау" повідомляє, що голянський пресі офіціяльно передають, що переговори між Голандією і Німеччиною відносно здійснення давнішнього договору привели до повної згоди, тому почались нові переговори, котрі будуть вестись прискореним темпом. (УТА).

Американська армія.

БЕРЛІН. 24-V. Агенство Рейтера повідомляє: сенатська комісія військових справ одноголосно прийняла проект сенатора Реда про збільшення армії на три мілійони людей.

Харчова справа у Франції.

БЕРЛІН. 27-V. Французький міністр харчових справ згодився закочувати хлібороби в цьому році через підвищення цін на хліб. До 1 липня хлібороби повинні подати відомости про кількість посіяного хліба, картоплі. Це повинно бути перевірено. Вирішено привозити хліб для Франції з Марока. (УТА).

Дніпросоюзом одержана од Прилуцького Споживчого Союза така телеграма:

„Вчора з наказу старости заборонено Союзу продаж мануфактури і мила, сьогодні опечатані склади і забрані ключі".

Вісти з Одеси.

ОДЕСА 28/5. Приступивший до виконання обов'язків відпоручника українського уряду при Австро-Угорському військовому командуванню в Одесі Гербель, забрав від бувшого крайового комісара Коморного всі справи по цивільству і все листування по зносинам з Австро-Угорським командуванням. На цих днях розпочнуться правильні поштові зносини з Ростовом і Таганрогом. В Одесу з Херсона привезено вчора около 200 большовиків, приймавших участь в оружному опорі Австро-Угорському війську. При евакуації Херсона арештовані переведені на австрійський корабель Керкеле, котрий відсилається до Бриндізі.

ОДЕСА 28/5. З огляду на страйк пекарів австро-угорське командування видає хліб потрібуючим мешканцям по дешевій ціні. Хліб випікається в австрійські військово польові хлібопекарні, порція в три хунти коштує два карбованці. З Одеси відіслана в Туреччину велика партія полонених турків. УТА.

Грабежі.

ОДЕСА 28/5. В ночі в контору шкіряного складу Страшкова вдерлися вісімнадцять озброєних розбишак, які арештували служників, розбили касу, забрали 4500 карбованців, які там знаходились і втікли. Міліція знайшла частину коштовностей і срібних річей, вкрадених з маєтку графа Беллю Бржовського неподалеко Києва. Бржовського обікрадено всього на суму більш 300 тисяч. Задержано двох запізорінних в цій крадіжці. УТА.

Нищення лісів.

ЗВЕНИГОРОДКА 28/5. В маєткові графа Потоцького Смольниці селяне грабують ліс, післано військовий відділ. УТА.

МЕЛІТОПОЛЬ, 29-V. В Каміці біля Каховки большовики терорізують населення. В деяких місцях Бердянського і Мелітопольського повіту большовики теж почали свою діяльність.

ЧИГИРИН, 29-V. В Чигиринському повіті серед населення, що мешкає над берегом Дніпра, появились озброєні банди, які грабують манастирі, економії та селян.

КАМЕНЕЦЬ-ПОДОЛЬСЬК. Настрій населення неспокійний і виявився в цілім ряді вибухів. У повітах продовжується випал селянами посівів, рубка лісу й самосуди. На грунті обезброєння виникають сутички. На громадянах м. Браїлова за стрілянину в австрійських салдат та за чотирекратне зіпсування телефону накладена контрибуція в 3 тисячі карбованців

Третій Всеукраїнський Кооперативний З'їзд.

Засідання 28 травня.

Питання про участь кооперації в будівлі залізниць.

Це питання підіймає д. Сакович. Зі вступом на міжнародний шлях Україна повинна подбати про підвищення своєї економичної сили. Це не може статися в належній формі без розвитку залізничного будівництва, до якого держава повинна приступити в найблизчі часи. Але у Держави немає коштів, волею не волею прийдеться справу з будівлею нових шляхів передати в руки приватних концесіонерів, що тільки цю справу задержить і позведе до небажаних наслідків і, щоб цю справу передати в руки народу, необхідно, щоб за неї взялася кооперація.

Зараз Міністерство Шляхів розробило проекта про будівлю слідуючих шляхів:

1) Цвітково-Погребище;
2) Миколо-Козельськ-Полгорна;
3) Миколаїв-Умань;
4) Херсон-Перекоп-Джанкой;
5) Олександрівськ-Мушкетів;
6) Перешивка південних під'їздних шляхів на широку колію, магістрального типу;
7) Кичкас-Пятихатки;
8) Царевоконстянтинівка-Маріуполь;
9) Чаплино-Краматорська;
10) Новоград Волинськ-Жмеринка;
11) Ворожба-Нижньодніпровськ, будівля якої зараз в руках концесіонерів.
12) Достройка лінії Рівно-Гришино;
13) Федоровка-Хорли-Скадовськ.

Всі ці лінії мають на меті, або звязати найблизчим шляхом великі центри, або розгрузити лінії, маючі велике промислове значіння. Безумовно, що Український народ для свого економичного розвитку зацікавлений в найінтенсивнійшій будівлі цих шляхів, а це тільки можливо при самій живій участи народніх сил. Крім того, будівля цих шляхів дасть заробіток величезній кількости безробітних. Збори цілком погодилися з важливістю питання про участь кооперативів в будівлі залізниць і вирішили передати це питання для обговорення в Центральний Кооперативний Комітет.

Далі з'їздом були заслухані доклади секцій.

Юридична секція обговорювала два питання: 1) про юридичну допомогу та 2) про кооперативне законодавство.

По першому питанню збори цілком погодилися з необхідністю організації при кооперативних об'єднаннях відділів юридичної допомоги.

З такими функціями, як вирішено було на засіданнях секції. Що ж до другого питання, то враховуючи на його важливість, з'їзд постановив працю секції прийняти до відому і передати на обговорення Центральному Кооперативному Комітетові, який повинен скликати інструкторський з'їзд і, уже після цього, скликати спеціяльний з'їзд для вирішення цього питання.

Далі з'їздом був заслуханий доклад секції організацій власних кооперативних підприємств.

Провідною думкою всього докладу було те, що кооперація повинна взяти на себе утворення в широкім маштабі фабрично-заводської промисловости. На обговорення цього докладу і закінчилось пленарне засідання 28 травня

Обговорювання докладу: „Фінансово-економічна політика та кооперація".—Бохановського.

Обговорення цього докладу зайняло значний час. Виступали: проф. Туган-Барановський, Мартос, Цераліус, Бохановський. Професс. Туган-Барановський зупинявсь головним чином на точці докладу про розгрив з грошовою системою Росії. Розглядаючи це питання з чисто економичного боку, проф. Туган-Барановський стоїть за розрив з російською грошовою системою. Розрив повинен бути, як найскорший. Цінність російського рубля наближається до нуля. Крах рубля неминучий. Ми повинні або перенести фінансовий крах разом з Росією, або утворити свою валюту, свою грошову систему. Українська валюта повинна обпертися на якусь другу валюту, поки що вона самостійно існувати не зможе: виникає питання — на чию? Є дві сусідніх валюти — німецька і російська. Обпертись на російську валюту неможливо, приходиться обпертись на німецьку.

Торкаючись хлібної монополії, проф. Туган-Барановський висловлює думку, що ні монополія, ні вільна торговля хлібом не зможуть урегулювати справи з постачанням хліба. Потрібно, щоб торгівля хлібом підлягала державному контролю і відповідала державним інтересам. Що до викупу банків, то це, як привести в життя, тільки зруйнує кредитову справу,

Промова була вислухана присутніми з зацікавленням, про що свідчить та значна кількість запитань, які були поставлені п. професору, між иншим було таке запитання: „як оцінюється введення окремої валюти на Україні на інтересах Московщини"? На думку професора, введення окремої валюти на Україні буде не на користь Великоросії. Це може тільки ускорити той грошевий кризіс, котрий назріває в Московщині.

п. *Мартос*. Для богатьох казалось, що проф. Туган-Барановський, підтримує тих промовців, котрі стоять за єднання з „єдіною, неділімою". Так кажеться тільки з першого погляду. Але, там де в докладі бачать противники докладу п. Бухантівського національний большовизм, там п. професор бачить соціяльний большовизм.

Україна зараз переживає скрутне становище. Можливо, що ми не будемо мати єдиної неділимої України, можливо справді, що Україну розділять на Україну правобереїжну і лівобереїжну, але це не повинно заставити нас зрітись організаційної праці.

Я цілком розумію настрій московської інтеліґенції на Україні зазначає п. Мартос. Московська інтеліґенція грала на Україні значну роль. Самостійність України б'є її по шкурі. Але московська інтеліґенція повинна зрозуміти і наш настрій. Торкаючись далі тез доклада, п. Мартос зауважає, що може вона не досить розроблені, но всеж таки з ними приходиться погодитись. Треба облегчити вільну торгівлю, треба існуючі банки націоналізувати. В докладі сказано „викуп банків", а це вже не большовизм, а щось инше. Це мав на думці зробити що Коковцев, а його ж вже ні в якому разі не можна назвати большиком.

Цераліус (харьківське крило) зазначив в своїй промові, що тут було багато сказаного такого, чого не було сказано на засіданні секції при обговорюванні цього питання. Погоджуючись з думкою проф. Туган-Барановського, що українська валюта не може бути цілком самостійною, п. Цераліус висловляє думку, що вона повинна опиратись на московську валюту. (В залі підняся гомін). Розглядаючи далі доклад, прокопець од імени Харьківського крила з'їзду пропонує доклад передати до Центрального кооперативного комітету.

Останнє слово взяв докладчик п. Бохановський. В своїй промові він нічого нового до того, що сказано було ним при розгляданні доклада в секції, не сказав. На при кінці п. Бохановський пропонує прийняти доклад.

Проф. Туган-Барановським вноситься пропозиція, аби було прийнято тільки першу тезу докладу, а инші тези передано для розгляду в Ц. Кооперативний Комітет.

Резолюція по докладу «Фінансово-економічна політика та кооперація».

1. В області фінансової політики:

а) негайний розрив з російською грошевою системою і створення власної грошевої валюти;

б) припинення спекулятивних операцій кредитових установ шляхом монополізації кредиту, викупу приватних акціонних банків та державного контролю за товариствами взаімного кредиту.

2. В области економично-політичної:

Припинення вільної торговлі і введення цілого ряду монополії: хлібної, залізної, вугільної, дровяної, масної, страхової і инш., повної монополії заміжнього торгу і оптової внутрішньої.

3. В области оброблюючої промисловости і транспорту:

Підняття продуктивности праці не шляхом прикладання робочих і скасування 8-ми год. робочого дня та пониження заробітної платні, а утворенням умов, які б сприяли інтенсивности праці і зменшенню армії безробітних шляхом організації суспільних робіт і будови залізниць.

4. Надання кооперації особливого права участи в державних монополіях і в розділенні продуктів між населенням

Між іншим приходиться зазначити, що доклад п. Бохановського викликав надзвичайно гарячі дебати при обговоренню його на економично-політичній секції з'їзду. Харьківське крило (Кузнецов, Целаріус, Карпека та инш.) з'їзду показувало, що доклад не розроблений, що тези його не обгрунтовані, що з таким докладом навіть негарно виступати перед серьезним зібранням, що в ньому на першому місці стоїть націоналізм, а не кооперація. П. Карпека зазначив це найбільш яскраво, — зауваживши, що загальний тезіс доклану — це самостійність. Харьківське крило т. є. наступало. Київське крило оборонялось (п. Михайлів, п. Коліух та инші). Ці дві групи балакали на різних мовах, бо кожна з них тримала свое „равненіе": Харьківське крило — на Москву. Київське на Україну. Тільки різною орієнтацією можна з'ясувати ці цілком протилежні відносини до тезів доклану п. Бохановського. Як показало голосування одержала, верх українська орієнтація — „равненіе" на Україну.

Дебати були часами настільки горячі, що заявлось, що нарада не скінчиться добром...

Резолюція про постачання хліба:

Обговоривши справу з постачанням хліба Ц. Державам, і без хлібних районів, з'їзд визнає необхідним взяти участь в постачанню хліба, але вимагати, аби;

1. Кооперації була забезпечена можливість нормально провадити цю справу;

2. Аби всі инші речі с.-господарського обіходу було взято під учот, ціни на них були нормовані і розпреділення велось виключно через кооперативи;

3. Оскільки населення має зараз важку потребу в різному крамові, демобілізація майна „Зем. союза" і „Союза городів" і инш. організацій мусить бути з'єднана в мін. харчових справ і перевестись виключно через кооперативні Союзи, оскільки іменно сільське населення України давало всю міць потрібну для війни;

4) В інтересах населення і держави демобілізація мусить одбутись як найскорше;

5. Визнаючи необхідним кредитовим кооперациям взятись за поставку хліба, з'їзд кредитових союзів вважає необхідним обрати спеціальне бюро з участників з'їзду, доручивши йому загальне керування поставками хліба;

6. В організації кооп. хліб. бюро повинні приймати участь союзи всіх кооперативів, які зацікавлені в торговлі хлібом.

7. В загальних зібраннях хлібного бюро повинно бути предоставлено право участи всім кооперативам Союза, які ведуть закупку хліба;

8. Кількість участників од кооперативів на загальних зібраннях і радах в Ц. Бюро і на місцях повинна рівнятись половині.

9. Працювати над виконанням хлібного договору кооперація може тільки при умові повної відсутности закупки хліба ніщими через своїх агентів;

10. В сучасних умовах кооперація повинно: приймати саму широку участь в закупці хліба по всякій цінам; на всяких умовах; закуплений хліб затримувати для потреб населення;

11) Уложити комісію для складання меморандума мін. прод. справ про необхідність зворотної бонификації та про зміну устава хлібного бюро в інтересах кооперації, в інтересах народа.

З'їзд зачинено в 4½ години дня. Було проспівано „Заповіт", „Ще не вмерла Україна". Після зачинення з'їзду М. Левіцький звернувсь до присутніх з коротким словом.

Мійська дума.

Позачергове засідання 28 травня було цілком присвячено обговоренню трамвайного питання.

Головував тов. голови л. Антонович.

Обрання виконавчої комісії.

Мійський голова Е. Рябцов повідомляє думу, що стоявша на чолі трамвайного підприємства колегія зі складу мійського голови і двох членів управи складає з себе уповноваження по управлінню трамваєм, поваяк виявилось, що члени директії не мають змоги присвятити себе складній і тяжкій трамвайній справі так, як цього потребує справа. Кожний з членів дирекції по своїм обов'язкам члена управи має свое безпосереднє діло по мійській управі. Тепер необхідно обрати виконавчу комісію з 3 осіб спеціяльно для завідування трамвайним підприємством. Один з них повинен бути обраним головою комісії.

З приводу цієї заяви виступає член управи Богомольний.

Питання про обрання виконавчої комісії, говорить п. Богомольний,—розділялось в управі і в сеньор-конвенті і таким робом це питання—вирішено. одночасно за для цікавости справи, в інтересах правди я раюю своїм обов'язком зазначити з цієї трибуни, що ми зараз цього робити не можемо з приводу того, що наша дирекція—чи по вині окремих її членів, чи по вині утворившогося становища—робила дуже багато помилок і, треба зазначити одверто: своїми помилками дирекція принесла шкоду трамвайному підприємству.

Ми багато політиканствували, а діла робили мало. Коли ж дирекція зійшлась з живим ділом—вона волею-неволею повинна була взятись за роботу. Нам пропонують обрати комісію. Я не буду говорити про кандидатів, бо вони тут не викликані. Скажу тільки, що один — інженер-конструктор, а другий — лікарь. Прийдеться цим особам знову студіювати ці лікарь. Прийдеться цим особам знову студіювати ці помилки, які робила стара справу і повторювати ті помилки, які робила стара справу і повторювати ті помилки, які робила стара дирекція. Коли б ця справа була здорова, можна було б позволити собі цю роскіш. Але треба зазначити, що трамвайна справа переживає тяжку кризу і поки що трамвайна справа переживає тяжку кризу і поки що трамвайна справа може загинути. До того ж особи, які вання справа може загинути. До того ж особи, які підуть в цю дирекцію, розглядаються, як тимчасові, бо не мають тих даних, якими обов'язково повинні володіти особи, стаючі на чолі складного підприємства.

Далі виступає гл. Левін (с.-д) який відстоює необхідність обрання виконавчої комісії, і дивується, чому окремі члени попередньої дирекції, виявляючі дефекти в веденні трамвайної справи, до цього часу мовчали. Цікаво було б знати, що п. Богомольний пропонує взамін цього,. Обрати комісію, по думці гл. Левина необхідно, що ж торкається кандидатів, то про них можна побалакати.

Член Управи Спицин.

(Один з членів дирекції) находить ненормальним таке становище, коли три члени управи працюють в одним з мійських підприємств на шкоду всім останнім справам міста.

Трамвайна справа дуже складна і потрібує багато сил. Необхідно зазначити, що не дивлячись на зроблені помилки, все ж таки трамвайне підприємство зараз в лучшім становищі, як тоді, коли його брали в рук старого управління.

Зараз умовини для ведення трамвайної справи зовсім ліпші і новій дирекції буде легче управляти своєю справою.

Необхідно все ж, щоб нова дирекція знаходилась в постійнім контакті з мійською управою.

Сенсаційна заява.

Гл. Бутенко (к. д.) задає А. Спицину слідуюче запитання: чи правда, що де які старші служачі трамвайного підприємства одночасно займали посади членів правління і таким робом мали повну можливість призначати собі подвійну платню і самих себе контролювати. А. Спицин заявляє, що такі випадки їм були виявлені (в залі і на хорах хвилювання). В одним випадкові дирекція це зайвання усунула. Далі Спицин заявляє, що декуди тепер „своєму" займанню, де які майстрі, монтьори виписивали собі платню, поверх зароблennої за 8 годин робочого дня.

Уголовні далі.

Гл. Орнс-Рутенберг (к.-д.) зазначає, що в трамвайнім тірі де-чиїмі служачими доконано низку підлогів. Цікаво знати, чи проведено розслідування проти цих осіб. (В залі крики: „Під Суд.").

Мійськ. голова Рябцов зазначає, що були неточені вчинки деяких осіб, про них розслідування ведеться і під уголовну відповідальність вони поки ще не підведені.

А. Спицин говорить, що факт одержання служачими подвійної платні за незароблені роботи є дійсний і коли б звернутись до прокурора для розслідування цього, напевно половина служачих трамваю попала б під суд. (З хор по адресі Спицина роздається свист)

Гл. Орнс-Рутенберг прехає слова з приводу виявлених вчинків і необхідности віддачі під суд „господ" виписуючих собі гроші за фіктивні роботи.

Голова зборів припиняє його, зазначаючи, що це нове питання, яке буде внесено на розгляд думи в новім засіданні.

Питання про обрання нової дирекції голосується і до складу дирекції, тайною балатировкою, обираються Гарф, як технічний директор і гл. Масленніков (к. д.), як директор адміністративної части.

Після розгляду ще де-яких мінких питань засідання думи за відсутностю кворуму коло 10 години зачинилось.

Коло мирових переговорів.

29 квітня засідання мирової московсько-української мирової конференції знов не відбулося з тої причини, що спільна експертна комісія обох делегацій, яка обговорює питання про визначення демаркаційної лінії на час перемирія, ще не прийшла до згоди по цьому питанню. Засідання цієї комісії одбуваються кожен день.

Сьогодня з 2 год. дня також має бути засідання цієї комісії, а в 4 години має бути пленарне засідання конференції, навіть і в тому разі, коли б експертна комісія і не прийшла остаточно до порозуміння.

Обидві делегації — українська й московська — весь час працюють над підготовкою до дальших мирових переговорів.

Московська делегація веде переговори по безперервному телеграфному дротові з „Совѣтом Народных Комиссаров" у Москві. Вчора голова цієї делегації п. Раковський довго розмовляв по телеграфу с Чичеріном і Леніном. Крім того вчора приїхав до московської делегації що один гонець із букатами.

По Київу останніми днями ширяться якісь упертні чутки про те, що ніби-то мирові переговори припиняться. Найбільше ці чутки виходять із тутешніх правих московських кол, яким небажаний є мир між Україною та большевиками. Але з тих самих кол також пускають чутки, ніби то зірвати мирові переговори бажають з одного боку ліві українські соціялісти, а з другого — де-яка частина московської делегації. Цим способом, очевидно, ті, хто хоче справді зірвати мирові переговори, думають замести за собою слід.

З певних джерел повідомляють, що урядом готується в подробицях оповіщення відносно тих чинить зараз ...

В цім оповіщенню мають зазначити, що Уряд на полагоджені цієї справи, на точному ... кола відповідальности перед уголовними законами Української Держави.

Що торкається відомостей, які з'явилися в газетах і заяв про те, що ці арешти носить характер утиски діячів і захисників української ідеї—Уряд категорично висловлюється, що подібного роду діяльність з боку урядової влади, котра поставила своїм головним завданням—утворення міцної, незалежної Української Держави—була б цілковитим безглуздям. Нема ні одного випадку, коли б урядова влада санкціонувала арешт осіб, тільки через те, що він співчуває самостійности Української Держави. Колиб до відомости Уряду дійшов такий факт,—негайно були б вжити самі суворі заходи проти того, хто його вчинив.

Але разом з тим треба мати на увазі, що зараз есть сила осіб, раніш належавших до большовиків і до самих крайніх соціялістичних партій, котрі в сучасний момент прикриваються формулою щирого українства і під цим стягом гадають продовжувати свою руйнуючу антидержавну діяльність.

Проти таких осіб Уряд буде вживати самих енергійних заходів і вважає своїм обов'язком зробити це для добробуту України з всього населення нашого краю.

Подібного роду оповіщення має бути обнародовано цими днями в звязку з численними друкованими заявами та груповими протестами продних партій.

Хроніка.

З Міністерства Шляхів.

На днях в Раді Міністрів будуть обговорюватись справа про закінчення двох державних залізниць: Гришино—Рівно і Мерефа—Херсон.

В Управлінню Південно-Західних залізниць.

Зараз з Київа за для ліквідації і урегулювання матеріальних і грошових питань на участках правобережної залізниці, котрі знаходяться у владі Румунії, міністр шляхів України думає відправити комісію, на чолі з головою інженером шляхів Стахевичем, із представників служб і урядовців Державного контролю.

З цієї справи міністри—шляхів і закордонних справ—України послали телеграму в Бухарешт, міністру закордонних справ Румунії, в котрій просять згоди пропустити зазначену комісію в Кишиньов, а також розпорядження належним владам, щоб вони робили комісії усяку співучасть при виконанні дорученої їй справи.

Голові цієї комісії інженеру Олександру Стахевичу мандати міністром шляхів України підписані.

Тарифна справа.

В Управлінню зараз працює комісія по тарифним справам вмісті з германськими представниками. В комісії приймають участь інженер Радович, яко голова комісії, а також товариши міністра германських шляхів і президент Бромбергської дирекції.

Делегація.

28-го травня п. начальником дорог в Управлінні була прийнята делегація від урядовців-поляків, евакуованих з Бесарабії в час її окупації румунами, з проханням поліпшити їх становище і дати гроші за місяці, в котрі вони не задовольнялись грошовим утриманням. Начальник дорог одповів делегації, що такі справи розглядає комісія, котра за для таких справ призначена, а що буде залежать від його, буде зроблено.

В Міністерстві Продовольчих Справ.

Начальником Міністерства Продовольчих Справ управляючий металічним відділом IV департаменту, інженер Л. Безпалов, призначається на Посаду Головноуповаженого Міністерства Продовольчих Справ по металю.

Тверді ціни на хліб.

Міністром Продовольчих Справ видано такого наказа:

„В тих місцевостях України населення неправильно розуміє оголошену грамотою Гетьмана Української Держави свободу торгу в розумінні, що цим ніби-то відмінена так звана державна монополія на хліб, щоб то—закон про передачу хліба в розпорядження Держави, і тверді ціни на хліб.

Неправильність такого розуміння ясна і з'являється безумовною злонамірністю осіб, зацікавлених в спекулятивному підвищенні цін на хліб. Уряд, на якому лежить відповідальність за забезпечення бідуючого населення хлібом по справедливим цінам, при надзвичайно острій недостачі хліба в багатьох населених центрах країни, не може допустити розвитку спекуляції і буде твердо проводить в життя нормировку споживання хліба і регульовати торгівлю назад до того моменту, коли восстановляться нормальні умови економічного життя. Тому рішуче необхідним рішуче-підтверати до неухильного виконання, що законом про передачу хліба в розпорядження Держави і тверді ціни на хліб до урожаю 1918 року сохраняють свою силу. Рівним чином залишається незмінна система перевозок нежного року хліба, в яку чого право відправки і перевозу хліба по землицям і повітам шляхам предоставляється тільки Державному Хлібному Бюру і його конторам і агентствам, при чому не значе, як в справу Державного Хлібного Бюра або Міністерства Продовольчих Справ. Ніякі приватні хлібні групи в приватну адресу не можуть повикатись для перевозу і повинні реалізуватись. Постачання хлібом населення безхлібних місцевостей і промислових центрів буде проводитись по перше виробленому плану—на підставі хлібних карт, котрі поступають в міст від міських і земських самоврядувань, на котрі покладається видавання населенню харчами і їх розподілення.

Закупка хліба побіч Державного Хлібного Бюра, його контор і агентств не дозволяється.

Ніякі позвіли або патенти на право закупки хліба побіч Державного Хлібного Бюра, його контор і агентств не можуть визнаватись і мати силу.

Тверді ціни на хліб для покупки від населення, установлені Тимчасовим Російським Урядом до урожаю 1918 р. залишаються ті самі".

Забезпечення Києва хлібом.

Міністерство Продовольчих Справ уживає всіх енергійних заходів по забезпеченню Києва хлібом і припинення спекуляції. З ним до Києва прибуло в 43 вагони хліба, 10 відправлено в Знаменки і крім того в инших міст йде ще 76 вагонів. Цей хліб буде розподілено між найбільшим населенням.

Українська стенографія.

На днях має вийти з друку „українська стенографія", уложена професором Олександром Павлівим.

Становище учителів середніх шкіл.

В п'ятницю 24 травня н. р. на засіданні центрального бюро всеукраїнської учительської спілки прибули представники Київської повітової шкільної ради і повітової учит. спілки З. Г. Кобзарь і І. Путята, які повідомили Центр. Бюро про те и можливе скрутне матеріальне становище всього учительства в повіті, яке їм довелося бачити при об'їзді шкіл. Більшість учительства, втративши всяку надію на можливість поліпшення їх сучасного скрутного матеріального становища, залишило школи і кинулось шукати фізичної праці. Таке становище загрожує повному розпаду шкіл і може привести до того, що в осени неможливо буде розпочати навчання по школах. Центральне бюро всеукр. учит. спілки, заслухавши цю надзвичайну сумну звістку і приймаючи на увагу анальогічний вигляд всіх міст України, постановило про це довести до відома п. Міністра народної освіти і вимагати: а) чи затверджено асигновку в 30-ть мільйонів карбованців, з яких мали виплатити і наградні учителям утримання і б) чи затверджено платню нормальному вчителю від повітових по 150 карб. на місяць. Представники Київського повіту заявили, що коли б міністерство затвердило асигновки і розіслано їх по містах, то земства могли б найти гроші на місцях.

Київський Український Університет.

Чергове засідання Ради лекторів відбудеться в четвер, 30 травня о 6-й годині вечора (Терещенківська 13, пом. 27). Програм: 1) Розгляд проекту Університетського Статуту; 2) Бжучі справи.

Приїзд професора Е. К. Тимченка.

Зараз повернувся до Києва з поїздки професор бувшого Варшавського Університету Е. К. Тимченко. Кандидатура його зарекомендована на кафедру українознавства при Університеті св. Володимира.

До ліквідації майна Комітету Південно-Західнього Фронту Всерос. Земськ. Союзу.

В зв'язку з ліквідацією майна Комітету Південно-Західнього Фронту Всерос. Зем. Союзу, котра по газетним відомостям, носила спекулятивний характер, в ліквідаційну комісію звернувся член комісії п. Рижим ліквідаційну комісію звернувся членом комісії п. Рижим з заявою, що він в сучасний момент в зв'язку з переміною влади вважав би необхідним звернутись до уряду з пропозицією: 1) негайно припинити передачу майна, запрошеного „Дніпровському Союзу Споживчих Товариств", „Укрінбанку" і другим громадським і урядовим організаціям, 2) передати усе майно земствам України.

Нарада в справі з'їзду середніх шкіл.

27-го травня по ініціативі міністерства освіти відбулась перша нарада комісії в справі скликання з'їзду тих середніх шкіл, при яких існують інтернати. Одразу виявилось дві течії: одна з них стояла за окремий з'їзд, друга—за злиття з з'їздом учителів середніх шкіл. Перемогла течія, яка обстоювала окремий з'їзд. Як виявилось з слів С. Ф. Русової, з'їзд має з'ясувати найбільш пекучі питання життя інтернатів в зв'язку з переведенням в життя принципа єдиної школи, а саме: а) правила прийому, в) питання про стипендії, г) єдина школа та інтернати, д) українізація. Далі було постановлено, що тимчасова ця комісія з представництвом од міністерства освіти перетворяється в бюро, яке і підготовить з'їзд.

При балачках про компетенцію з'їзду виявилась конечність як найповнішої репрезентації найбільш демократичних інтернатів: всякого роду приїтів. На цю пропозицію одного з членів комісії пристала й уся комісія і постановила відповідно поповнити бюро.

Бюро сконструювано так, що вже есть представники від кількох навчальних корпусів, дівочих інститутів („благородных дѣвицъ"), духовних шкіл та міністерства. Нема ще представників від приїтів. Головою комісії (бюро) обібрано п. С. Є. Сімашкевича, писарем п. Ліпероського.

Спільне засідання призначено між 12 та 1 год. дня в середу.

В справі театральної термінольогії.

Літературно-видавнича секція при театральному відділі розпочала працю по складанню театральної термінольогії.

Коли в комісії виготується матеріал, він перейде на перегляд на поширені збори фахівців.

В термінологічній комісії беруть участь М. К. Сеславський, М. С. Ігнатенко-Білінський, М. Старицька, п. Коваленко, п. Старицька-Черняхівська і п. Стадник.

Об'єднання інженерних організацій.

Сучасний момент потребує організації сил, в склад яких технічні сили стоять на самім в перших міст. З приводу цього по ініціативі Київського політехнічного т-ва скликається на понеділок, 3 червня, в 7 год. вечора в помешканні технічного товариства обширне засідання управ всіх технічних т-в для обговорення питань: 1) про участь інженерів в державній будівництві України: 2) поміж собою.

Кооператив «Робітник».

Ініціативна група осниває кооператив „Робітник". Бажаючих записатися в члени, прохать звертатися в укр. проф. спіл. робіт. Пушкінська, № 1-8, український клюб. Запись в члени від 7 год. вечора до 9 год.

Подарок на могилу Шевченка.

Культурно-просвітня комісія української проф. спілки робітників улаштовує для членів спілки подарок на могилу Шевченка. Подарок відбудеться на звязі свята. Запись відбувається в вівторок і четвер од 7—9 год. веч. і неділю од 12—2½ год. дня. Помещення Пушкінська, 1, угол Прорізної—„Український Клюб".

Деклярація «Молодому Театрові».

„Молодий Театр", театр шукання нових форм мистецтва, звернувся до Міністерства Народньої Освіти з проханням підтримати його змагання матеріальною допомогою в розмірі 100 000 карбованців. Театральна Рада, розглянувши прохання, знайшла можливим і призначити на цю мету 10.000 карбованців. Високо оцінюючи діяльність цього театру корисною, Міністерство вдалося до Ради Міністрів з відповідним законопроектом про асигновку 10 000 карб.

Санаторій для хворих.

Центральне бюро всеукраїнської учительської спілки повідомляє всі учительські спілки, що в справі користування санаторією на Совських лиманах для хворих учителів—членів всеукраїнської учительської спілки треба звертались по адресі: „Одеса, Спиридонівська вул. № 8, помещ. 12, Павлу Г. Клепатському".

Курси Українознавства на Лукянівці.

Київська українська учительська спілка відкриває з 1-го м. червня в будинкові учительської семінарії (Лук'янівка, Богутовська 2, вечірні місячні курси української мови і українознавства. Програма курсів: Українська мова і практичне навчання II (34 л.), Історія нового мистецтва (12 л.), Історія України (12 л.), Географія України (2 л.), Українське мистецтво (9 л.). Платня за весь курс 40 карб. Запис на курси провадиться в помещенні семінарії що-дня од 4 до 6 год. дня. (Входити з Мар'їнської вул).

Домагання вільного козацтва.

Голова ради вільного козацтва М. Ковечко звернувся до п. голови української делегації з таким листом: Зважаючи на те, що в архівах і музеях держави, з якою зараз ведуться мирові переговори, переховується дуже багато історичних клейнодів і инших памятників Історії бувшого славного козацтва України, синами якого ми є, рада вільного козацтва м. Києва, яка в своїй боротьбі з військом Ленінської під час відступу його до Української столиці ще раз показала лицарство козаків, щиро просить вас, пане голово, вжити всіх заходів перед Великою руською мировою делегацією, аби всі ті клейноди, які належать до історії козацтва на Україні, були обов'язково повернути до державного музею, що повинен закластись в Києві і до якого і ми в свою чергу маємо здати свої козачі стяги теперішнього часу.

Драма на пароплаві.

Адміністрація пароплаву „Софія", який прибув до Києва, заявила в Подільський район про вбивство і самогубство, які сталися на пароплаві. В слід за тим міністрації в помещенні буфету пароплаву було знайдено офіцера російської армії М. Ейсмонт вбив свого товариша Д. Турилевича, а потім сам застрелився. За слів свідка виробка Бабича, драма сталася на грунті зневаги офіцерської чести. На пароплаві буфет держала офіцерська артіль, котра сама й прислуговувала. Під час праці Турилевич посварився з Ейсмонтом за образи послідного. На що Ейсмонт вистрілив з револьвера; вбив Турилевича. В записці, яку лишив Ейсмонт, він просить не судити його суворо. Трупи надіслані в анатомічний театр при Олександрівській лікарні.

Крадіжа в банку.

В помещенню Державного банку у Якова Шенцвіта пограбовано з кишені іменний білет ротмотерминного заводу вартістю в 100.000 карбованців. Заподозрили в крадіжі Г. Шмитамока, якого й затримали. При трусові у заарештованого білета не знайшли.

Замах на самогубство.

М. Циганк'ю, який мешкає по Мокрій вулиці № 19, з метою самогубства випив зубні каплі. Вжиті негайної допомоги одвезено його в лікарню.

Лист в Редакцію.

28-го травня в № 48 газети "Відродження," під підписом Михайловича, вміщена стаття „Общество не спілять", яка направлена проти Союзу [illegible] Київської Округи П. С., якому закидають в нашій [illegible] пасові, в страхові розвитку діяльности членів і т. [illegible] вище, а також містить в собі особисті випади проти [illegible] де яких членів Союзу.

Причиною до статті п. Михайловича стала [illegible] мітка в „Київській Думі" од 21 травня н. р. „Рух в Київській Окрузі Шляхів". З приводу цієї [illegible] В. К. Синкопс вважає своїм обов'язком зазначити, що ні в який мірі не може рахувати себе відповідальним за ту або іншу рекламу замітки кореспондента „Київської Думи", по существу ж відповідає:

1) Союз Інженерів К. О. П. С. ні в який мірі не являється організацією політичною або національною, а виключно професіонал, містить в собі автоматично всіх сучасних і бувших інженерів Округи і має в своєму складові росіян, українців і т. д. ці ж національности входять і в В. К. його і являються рішучим ворогом в технічній діяльности [illegible] ціоналізму та політиканства.

2) Маючи одною з своїх завдань розвиток професіонал етики, Союз вітає при різних обставинах [illegible] ких його членів, призначення компетентної ради.

3) Що торкається особистих випадів проти [illegible] значених в замітці членів Союзу, то ім запропоновано негайно притягти автора замітки до судової відповідальности.

Голова Ц. Ради.
Писарь Шевченко.

Від Редакції:

Редакція вірна засаді audiator ex altera pars і містить повище спростовання.

СЬОГОДНЯ.

Приймові дні по міністерствах.

— Канцелярія міністерства внутрішніх справ повідомляє, що міністр внутрішніх справ приймає в своєму царському палаці (Олександрівська № 8) в вівторках від 11-ої до 1-ої години дня українців, буваючих в провінції; по вівторках і середах од 5-ої до 5-ої години—приватну публіку; по пятницях від 11-ої до 5-ої години для приватних осіб, приїжджих в столицю. Керуючий міністерством внутрішніх справ товариш міністра А. А. Ушаковський і товариш міністра по справам адміністративно-політичним Н. Борсонович приймають приватну публіку в будинку царського палацу (Олександрівська, № 8) по вівторках і четвергах від 3-ої до 5-ої години дня".

Директор канцелярії П. Полатинов.

— У п. міністра народньої освіти бувае по вівторках (по особистим проханням) по четвергах від 1-ої до 3-х годин. Запис на прийом ведеться у дні прийому від 11 до 1 год. На дому або в инші дні тижня п. міністр зовсім не приймае.

— В м-ві закордонних справ Управляючий міністерством п. Л. Дарошенко приймае по вівторках, четвергах, пятницях і суботах делегації від 12 до 1-ої год. і окремих осіб від 1 до 2-ої години.

— Міністр фінансів приймае (Олександрівська, 15) від 10 до 1 години дня тільки два дні на тиждень: по четвергах—приватних осіб і по вівторках—делегації.

— Рада Українського правничого товариства оповіщае, що 31 травня 1918 року о 7 годині вечора в пом. апеляційного суду одбудуться загальні збори товариства: порядок денний: 1) обрання нових членів: Горбасевича, Глухенького, Нечаївського і Меньшікова, 2) обрання редакційної комісії по виданню журнала, 3) питання з приводу перегляду міністерством судових справ законів про апеляційний та генеральний суди і 4) біжучі справи.

— В четвер, 30-го травня, одбудеться загальне зібрання скінчивших Київський Політехничний Інститут в помешканні техничного товариства (Столипинська, 55-б), в 7 годин вечора. Предмети заняття: 1) участь інженерів в державній роботі на Україні, 2) допомога безробітним.

— В Державнім хлібнім бюро. На 14 червня цього року скликаеться загальне зібрання членів Державного хлібного бюро з метою рішення дуже важних питань.

— Сьогодня, 30 травня, в 5 годин вечора в залі міської думи одбудеться відкрите засідання „Временнаго Русскаго Національнаго Союза" при великорусскому міністерстві. Порядок денний: 1) питання про майбутню долю міністерства, 2) доклад ... по хід праці в міністерстві і 3) біжучі справи.

— Правління союзу студентів, бувших військових, повідомляе, що у четвер 30 (17) травня ц. 1918 р. у 4 год. дня в VII авдиторії комерційного Інституту відбудеться загальне зібрання членів союзу. При відсутности кворуму на 5½ год. цього же дня, буде назначено повторне зібрання, дійсне при всякім числі присутніх. Повістка дня: 1) Доклад правління. 2) Вибори нових членів правління, замість вибувших. 3) Біжучі справи. Бажана присутність всіх членів союзу.

— 2-й делегатський з'їзд Всеукраїнської Спілки лікарських помічників—ниць і анушерок закінчився. Вибрано новий комітет, який засідае що-неділі в 4 год. дня в помещканні військової санітарної управи. (Хрещатик 3). Писарь комітету дае справки від 10 до 2 годин що дня, починаючи з 3-го червня, крім празничних днів (Тургенівська ч. 32, пом. 1).

— Українське Товариство Економістів. Комітет Українського Товариства Економістів прохае всіх членів Товариства прибути на Загальні Збори Товариства, які мають одбутись у п'ятницю 31-го травня ц. р. о 6 годині вечора в помещканні Міністерства Торгу і Промисловости (Столипинська 556). Порядок денний: 1) Перевибори Комітету. 2) Грошові справи Товариства. 3) Найом помещкання для Товариства. 4) Справа Консульських Курсів. 5) Програм і час скликання з'їзду Економістів. 6) Біжучі справи і справи, які будуть порушені членами Зборів. Персональних повідомлінь членів не буде. Прохають прибути своєчасно. Голова Комітету проф. Туган-Барановський.

— Сьогодня, 30 го травня, в „Свободному Театрі" 2-й і останній концерт Ізи Кремер. В концерті приймають участь В. Хенкін і Лола Тезі.

— На суботу—1-го червня н. ст. міністерство освідань скликае нараду усіх українських епископів, об назначити час поновлення діяльности Всеукраїнського Церковного Собору.

— Шеститижневі курси української мови відкриті 30 травня ц. р. в помещканні Хрещатик № 3 4 поверсі. Запис приймаеться там же од 5 годин вечора—Адміністрація курсів.

— Загальні збори членів „Общества Скорой Медицинской Помощи" вруге одбудуться 2 червня (нова) ц. р. в 2 год. дня на станції Общества—Рейтерська 22,—при чому ці збори одбудуться, згідно § 21 устава, при всякому числі прибувших членів. Повістки членам товариства розсилатися не будуть.

ТЕАТР і МУЗИКА.

Літературно-вокальний ранок, присвячений творчости О. Олеся.

Просвітня комісія Українського університету, розпочинаючи свою діяльність на користь нашої культури, має на меті упорядити цілу літературно-вокальних ранкових спектаклів, присвячених окремим геніям української штуки. Цим мається на меті поширювати знайомість з нашою поезією, музикою і т. п.

В цю неділю 2 го червня в помещканні „Свободного Театра" Хрещатик 43, відбудеться вистава, присвячена творчости Олеся. Запрошені кращі сили наших національних театрів.

Бажалося би, аби з боку громадянства діяльність комісії заробила всякої ласки й уваги, як всяка спроба коло піднесення нашої культури, як спроба приватньої громадянської ініціятиви, котра не повинна заглухнути. Хочеться сподіватися, що громадянство, надто молодь, рало підтримае цю спробу, одвідавши небезпремінно нашу виставу.

Мистецтво.

Виставка „дитяча творчість"

В помешканні Т-ва діячів мистецтва (Банкова 3) цими днями відбулось відкриття виставки робіт дитячої творчости.

Зробити подібну виставку найбільше повною і цікавою—дуже влячне завдання.

На жаль, спорудники виставки не зовсім справились з цим завданням.

Підбір дитячих малюнків і акварелів носить випадковий характер. І в більшости випадків маленькі автори, репрезентовані на ці виставці, вже де-чому навчилися і багато перейняли від дорослих. Безпосередности в їх молодій творчости вже нема, і дитяче помічаеться тільки в техниці їх робіт.

В кожному разі багато де-яких робіт гарні і художні.

Варт визначити твори маленької художниці Зіни Аре і роботи десятилітнього Вілі Левіка.

Окрім розвішених робіт, на виставці е зшитки і альбоми з малюнками маленьких художників і, на нашу думку, там е більш цікаві твори именно дитячої творчости, ніж ті, які прикрашають стіни.

Але, так чи инакше, не можна все ж таки не подякувати товариству діячів мистецтва за його спробу упорядкувати виставку на таку цікаву тему, як дитяча творчість, і було би дуже шкода, як би громадянство поставилось до виставки байдуже.

Виставка цього не заслуговуе. К.

Збори діячів пластичного мистецтва.

В пятницю 3 травня в помешканні відділу пластичних мистецтв (будинок Олександрівської гімназії) відбудуться чергові збори членів Товариства Діячів Українського пластичного мистецтва.

Порядок денний слідуючий: Вибори 3-х членів правління і нових членів товариства, доклад правління про майбутню виставку, вибори комісії по упорядкуванню виставки, конкурс малюнка марки товариства, питання про видання часопису і біжучі справи.

Вісти з місць.

Становище посіву.

З Полтави повідомляють, що в губернії засіяно було на 1918 р. озимини 1105 тисяч десятин. Посів пішов під сніг в доброму стані. Тепер, дякуючи засусі, посіви гірше в північній і північно-східній частинах губернії, ліпше в південно східній. В окремих повітах—Гадяцькому, Лохвицькому, Лубенському, Пирятинському, Прилуцькому усі хліба погані, озимина трошки ліпше, в Кременчуцькому, Хорольському озимина нічого, в Константиноградському повіті в посівах багато смітних рослин.

Продовольча справа в Бердичіві.

Становище Бердичіва в продовольчому відношенні безнадійне. Хліба не відки не привозять. Продовольчій Управі самостійні закупки заборонені. Потрібна негайна допомога.

В Кременецькому повіті.

З Кременецького повіту нас повідомляють, що продовольча справа в повіті обстоіть дуже погано. Хліба нехватае. Насуваеться небезпека голодної смерти.

Побільшуються випадки голодного тифу. Продовольча управа прохае о дозвілі вивезти з Полтавщини і Харьківщини 20 тисяч пудів хліба.

В Чорнобильському повіті.

З Чорнобильського повіту нас повідомляють, що населення голодуе, висуваеться небезпека голодних бунтів.

Дощі.

З Полтави повідомляють, що по одержаним вчора з повітів спеціяльним відомостям скрізь по губернії пройшли дощі, які певно поліпшать становище посівів.

Самовільна ревізія.

Ізюмська (на Харьківщині) міська Управа прислала телеграм на ім'я голови ради міністрів, в якій повідомляеться, що ізюмський повітовий староста призначив з приватних осіб ревізійну комісію для ревізії діяльности міського самоврядування, і що, загрожуючи репресіями, вимагае негайно допустити цю комісію до обревизування справ управи. Колегія управи, маючи на увазі закон про міське самоврядування 1917 р. протестуе проти самочинства міського старости і прохае голову ради міністрів телеграфно відхилити цю ревізію.

Полтавщина.

В Хорольському, Переяславському і Кобеляцькому повітах спокійно.

В Константиноградському повіті настрій населення кепський, палять землевласників, е забиті.

В Зіньковському повіті не, спокійно, в де яких місцях пожежа та вбивства.

В Гадячському повіті спокійно, але ведеться агітація проти сучасної влади.

В Лохвицькому повіті ширяться большевицька агітація, палять землевласників, настрій населення нервовий.

В Пирятинському повіті настрій населения не спокійний.

В Роменському повіті під впливом агітації настрій робітництва та селянства загострюється.

В Кременчуцькому повіті в Кобеляцькій волости неспокійно, в инших волостях спокійно.

В Золотоношському повіті ведеться агітація проти істнуючої влади, були випадки большевицького повстання, грабіжать і вбивають. Телефони і телефонні дроти знищуються.

Київщина.

В Чигиринському повіті серед населения, що мешкае по над берегом Дніпра появилися озброєні банди, які грабують монастирі, економії та селян.

В Таращанському повіті настій ворожий. В инших повітах провадиться енергійно обезброєння селян, настрій населення спокійний.

„Нов. Рав. ч. 86" — В м. Хабному, Радомисльського повіту міліція з німцями закрила „Народню Просвіту". Настрій населення тривожний. Населення дуже незадоволене реквізіціями, які чинять німці.

В м. Іванкові місцеву „Просвіту" теж закрито німцями, які там розмістилися, а книжки просвітянські повиносили геть із помешкання школи.

З Херсонщини, Катеринославщини, Харьківщини, Чернигівщини відомостей не одержано.

В. о. Начальника адміністративного відділу.

ЗА КОРДОНОМ.

Смерть президента німецького райхстагу.

В Берліні помер на 76 р. життя президент німецького райхстагу Др. Иоаннес Кемпф. Президентом вибрано його в 1912 р. Належав він до найвизначніших представників німецького парламентаризму, берлінського купецтва і був одним з кращих знавців господарського життя. На так високе і відповідальне становище вибився він через свої великі здібности, невсипущу працю і зрозуміння взятих на себе обов'язків. Не диво, що серед так тяжких і відповідальних часів, які насе за собою світова війна для німецького народу, він своєю обороною інтересів німецького народу з парляментарної трибуни зумів з'єднати собі народнє довір'я і парляментарних партій. Прекрасною ніткою його працьовитого життя був афоризм Фрядриха Великого: „не є потрібним, щоби я жив, але потрібним, щоби я працював".

При обранню нового президента найбільше шансів має за собою посол Гребер.

Відкликання Севрюка з Берліну.

„Voss. Zeitung" пише: Бувший голова української мирної делегації і тимчасовий український посол в Берліні О. Севрюк одержав на днях свое відкликання. Він попрощався вже з п. Кільманом і на днях виде з Берліна. Тимчасове ведення справ посольства повірило правительство гетьмана теперішньому секретареві того ж посольства п. Омелянові Козіеві.

На допомогу Америки нічого сподіватися.

ЛЬОНДОН. Льорд Джордж одержав почесне право громадянина міста Единбургу. З цієї нагоди держав він довгу промову, в якій між иншим сказав:

Розбиття Росії прийшло для ворога саме тоді, коли людський матеріял усіх воюючих держав був на вичерпанню. Тому упадок Росії допоміг сильно ворогові. *Поки що нема чого сподіватись на допомогу Америки.* Мимо всіх її старань може Америка під цей мент виставити тільки ½ частину тих військ, які ворог позискав через розбиття Росії. Німецька підводна війна осягнула на початку дуже гарні висліди, і коли б її так далі дописувало щастя, тоді і була би Англія відтятою від довозу житьових засобів палива і не могла би доставити жовнірів і амуніцію на ріжні терени війни. На щастя однак, адміралиція сповіщае про вдоволяючу боротьбу з німецькими підводними лодками, залевнюючи, що їх тепер більш затоплюється, як німці вибудувати можуть. Мимо цього не повинні ми—каже Льорд Джорж—не доцінювати страшних наслідків, які несе за собою підводна війна. Розбиття Росії зробило велику диру в мості, яку треба заложити американським військом. Ми стоімо тепер безпосередньо перед великою офензивою. Однак найкращі знавці становища мають цілковите довіря до гарного виходу із нього. Єдність нашого найвищого командування піднесла бойову гідність наших військ. Фох належить до найкращих стратегів нашого часу.

Німці напружують всі нерви, щоби осягнути свою мету, поки би американці могли прибути з допомогою. Ми будемо старатися, щоби з честю вийти з цієї війни.

Становище в Фінляндії.

Центральний комітет фінських робочих висловлюе протест, з приводу терору фінського уряду проти

робітничих організацій й взагалі робітництва. Як каже комітет кооперативи закриваються, йдуть масові смертні присуди польових судів, білогвардійці розстрілюють мирних робочих. Фінський пролетаріят позбавлено всіх людських прав. Рабство, голод, хвороби, тюрми, смерть—це готує фінляндське правительство для робочого.

Як результати цього—численні самовбивства заложників обставинах. Фінляндський пролетаріят звертається до всіх народів миру в ім'я людяности використати всі засоби, аби припинити терор у Фінляндії, змусити фінляндський уряд покінчити з тюремним страхіттям й бойнею десятків тисяч заарештованих, образумити вповарів Фінляндії припинити кровопролиття, бо це доведе до загибелі всю країну.

Московщина.

Безладдя між большовиками.

Центральний Комітет російської партії большовиків розіслав усім совітам і комітетам таку радіограму:

Дорогі товариші. Між комітетами й групами та партійними фракціями виникають непорозуміння. Центральний Комітет нагадує всім товаришам членам Центральний Комітет нагадує всім товаришам членам фракцій Совдепов і Виконавчих Комітетів про необхідність коритись вказівкам партійних центрів.

Центральний комітет нагадує, що фракції часто формують безпартійні організації коруг яких комітет партії.

Непорозуміння між місцевими партійними організаціями, як що вони не можуть бути полагоджені на місці, повинні направлятися в Ц. К. партії.

Партійна дисципліна повинна бути піднята на необхідну височінь. Комітет має надію, що свідомість відповідальности доведе до дружньої роботи всіх партійних товаришів, де б вони не працювали.

Україна і Угорщина.

ЛЬВІВ. „Українське Слово" подає за „Magyar Orszag" з Будапешту, що угорсько-українська конференція вийде в найближчих днях коло 250 вагонів рільничих машин, шкіл, порцеляни, хемікаліїв, винд й спіртних виробів на Україну. Угорське правительство має участь в зносах.

Митні труднощі в товарообміні Австрії з Україною.

ЛЬВІВ. „Gazeta Poranna" подає, що на кордонній станції в Підволочиську не збирається мита з товарів, які йдуть з Австрії на Україну, але всякі посилки відсилаються у Київ, Одесу, Харків, де стягається мито. Львівська торговельна й промислова палата одержала від міністра торгівлі відповідь на своє запитання, в якій міністерство телеграфічно зажадало від австро угорського амбасадора у Києві, щоби він настоював на тому, щоби за товари, призначені на Україну, платилось мито на кордоні. Далі на газета зазначує, що в товарообміні знову зустрічаються перешкоди, тому що українські власті беруть за австрійські товари високі митні кошові оплати, а це тому, що мирний договір з Австрією ще не ратифікований. Через це австрійські експортери є в гіршому становищі, чим німецькі, бо на німецькі товари по ратифікації мирного договору накладається низька митна оплата.

Арешти в Ірляндії.

По оголошенню відомо, арештовано в цілій Ірляндії 500 сін фенеїв. В Дублині власти заняли головну станцію сін фенеїв і бюра фонду національної допомоги. В місті панує спокій. Запевняють, що поміж арештованими знаходяться усі члени парляменту, які приналежали до сін фенеїв.

Застановлення страйку в французьких вагових підприємствах.

В ночі з 17 на 18 травня відбулося засідання робітничих делегатів вогнених підприємств і представників металюргічного союзу, на якім по вислуханню доклядів про „висліди конференції в міністерстві Клемансо і міністра узброєння Лешуа ухвалено вернути робітників до приступлення до праці. В полудне 18 травня відбулися ще раз наради тих самих представників в не ухвалено, що демонстраційний страйк 180.000 робітників освячує свою мету і належить приступити до праці.

Офіціяльний відділ

НАКАЗИ

Військової Офіції Української Держави.

26 ТРАВНЯ 1918 року.

Ч. 180.

(По Головному Штабу).

Наказую вжити всіх заходів до приведення в повний порядок сотень, що сформовані при п. п. Губернських та Повітових Комендантах.

Вже не потрібний елемент усунути негайно.

Бійців користи буде від малої по кількости, але якісно вибраної, частини, ніж від великої по кількости й слабої внутрішньою зв'язаністю й порядку.

П. п. Командирам корпусів мати постійний догляд за сотнями, роблячи як найчастіше перевірку їх.

Підписав: За Військового Міністра
Отаман Лігнау.

З оригіналом згідно:
Т. в. о. Начальника Канцелярії Військового Міністерства Отаман Ковалевський.

26 ТРАВНЯ 1918 року.

Ч. 181.

(По Головному Штабу).

Опіку військово-служачих недужників, а також їх евакуацію до батьківщини, передаю Департаменту Опікування, що при Міністерстві Народнього здоровля.

Всі військово-служачі недужники користуються правом даремного переїзду до батьківщини, при чому зазначується необхідність всяко полегчити й прискорити евакуацію.

Найбільша кількість недужників скупчена в Київі, при чому управління місцевого Військового Начальника, що повинно видавати проїздні документи, перетружено працею.

Маючи на меті все вищесказане, а також беручи на увагу виключні обставини, в яких існують недужники, наказую:

1) Видати в розпорядження Міністерства Народнього Здоровля 3000 бланків літери „А" з тим, щоб право витрати бланків було надано п. директору Департаменту Опікування, з пильнуванням встановленого законом порядку витрати бланків.

2) В останніх пунктах, де мають органи опікування недужників, забезпечення їх проїздними документами покласти на Управління Військових Начальників, виславши всіх заходів до того, аби задоволення проїздними документами провадилось без затримань.

За Військового Міністра
Отаман Лігнау.

З оригіналом згідно:
Т. В. О. Начальника Канцелярії Військового Міністерства Отаман Ковалевський.

НАКАЗИ

Київського Губерніяльного Коменданта.

26 травня 1918 р.

— Ч. 74.

м. Київ.

Оповіщаю для відомости і керування через поштово-телеграми Головного Інтендантського Управління ч. 46 19.

„Кожухи, які вертаються з Австро-Германського полону на час подорожі задовольняти з призначеного складу 139 копійок на добу.

Давати хліба 144 золотники, або тридцять дві і десять сотих копійок і крупи 24 золотники, або шість і квадрат девять сотих копійок в добу на чоловіка".

Оригінал підписав: Губерніяльний Комендант Київщини Отаман Каракуца.

З оригіналом згідно:
Старший Значковий Кузьменко.

26 травня 1918 року.

Ч. 75.

м. Київ.

По Інтендантському відділу.

§ 1.

На моє запитання від 24 квітня ц. р. ч. 453, якими полковниками добавочними грішми належить задовольняти старшин і значкових поручної лані комендатури, котрі відряджаються по службовим справам в околиці Київщини Головний Начальник Постачання наложив таку резолюцію: „Військовою Радою було затверджено давати літ. А. і Б. кавб. добових в випадку недостач возбуждено ходатайство перед Совітом Міністрів давати 15 карб., але ще рішення одержав. „Отаман Слово".

Про це довожу до відома керування.

Оригінал підписав Губерніяльний Комендант Київщини Отаман Каракуца.

З оригіналом згідно:
Старший значковий Кузьменко.

Редагує Комітет.

ОГОЛОШЕННЯ.

Д-р В. А. Позушко повернувся. Приймає по хворобам хороб. і сифілітичні щодня з 3—5 год. Володимирська 41, кв. 12. Тел. 7—69. 65—30

Д-р Сергій Кононівський, спец. з шкір. хвороби. 11—1 і 5—7 г. в. Гоголівська 24. 230—

Видавничий Комітет при Київській Шкільній Окрузі повідомляє, що видання продаються тільки до 15 червня по цінам 1916 р. 225—

Правління Київської Громади «Поселок» має на улаштування навколо Києва поселків, колонії, садів міст по зразку німецьких, англійських та інших. Запис членів продовжується в Правлінні Громади, Фундуклеївська вул., д. № 27, пом. 11, від 1 год. 1 в Інженерному відділі Громади, В. Володимирська, д. № 20, п. 6, від 10—3 год. 212

Центральне Бюро передплати на всякі українські газети і журнали, що містилось до останнього часу в помешканні Центральної Ради, після її руїн і розрухів, відновило свою діяльність в новім помешканні: Київ, Фундуклеївська ул. книгарня «Української Республіки». Бюро безпосередньо зноситься з закордонними українськими часописами, а на місці по Україні має густу сітку власних агентів. Прохоті в передплату гроші Бюро негайно переказує контор часописів. Комісових 5%. За бюро як і раніше відповідає Редакція журнала „Шлях".

ВСІМ! ВСІМ!

Всі українські видавництва, книгарні, книгозбірні, друкарні, Т-ва „Просвіта", редакції усіх українських часописів, газетні кіоски і т. п. прохаємо подати свої адреси для вміщення у новому інформаційному виданні. Київ, Хрещатик, 39. Центральна Експедиція Українського друку. 217

Середніх літ чоловік шукає посаду бухгалтера, найкраще до кооперативи, або іншої, що належить праці, володіє укр. і російською мовами, має добрий вигляд, дуже добре поводиться, знайомий також по заснуванню нових кооператив. Ласкаві пропозиції просимо надсилати на Катеринославщину А. Семенову, для п. Ковтуна. 226—

БУВШИЙ ДІЛОВОД у лісництві, колиш. писарь військ. канцелярії, шукає посади, знає укр. папери і діловод., сенд. укр. пук. посади. Адресу: Київщина Поділля, Дубовецька слоб., б. Кузовкова, М. В. 224—

ПОСВІДЧЕННЯ, видане Головним Штабом 30-го квітня 6. р. Ч. 3798 спізробіт. Реєстрацію провів особист. і на зворотній стороні видане—рахувати недійсним. 227

ЗАГУБЛЕНО 20 травня с. р. „свідоцтво" на ім'я Київ. шкіл. Ізраїлівської Реальн. школи Я. І. Зчечено за № 222, прохано звітати під боєм.

Розпис руху поїздів Південно-Західної за

№ поїзда	На яку станцію	Час відходу год.	хв.	№ поїзда	З якої станції
47	Боярка . .	7	00	28	Знаменка .
17	Рівне . . .	7	20	50	Попельня .
91	Повурськ .	7	50	14	Рівне . . .
49	Б. Церква .	8	20	32	Бородянка.
31	Тетерів . .	8	40	34	Бородянка.
3	Одеса . . .	9	15	52	Б. Церква.
33*)	Бородянка .	9	45	4 с	Катериносл.
3 в	Мановичі .	10	35	36	Ірша . . .
29	Одесса . . .	11	00	54	Фастів . .
35	Бородянка .	12	40	56	Боярка . .
51*)	Фастів . .	13	20	2	Одесса . .
11	Волочиськ .	23	55	2 с	Катериносл.
37	Бородянка .	15	25	30	Повурськ .
53	Фастів . .	15	45	2 в	Голоби . .
27 с	Знаменка .	21	00	38	Бородянка.
7	Одеса-Вол.	17	15	58	Фастів . .
39	Ірша . . .	16	45	92	Повурськ .
55	Попельня .	16	25	30 в	Голоби . .
41	Бородянка .	17	40	30	Одеса . . .
1	Одеса . . .	18	25	12	Волочиськ .
57	Фастів . . .	18	45	40	Тетерів . .
1 с	Катериносл.	19	25	60	Б. Церква.
59	Б. Церква .	19	25	16	Рівне . . .
43	Бородянка .	20	15	42*)	Бородянка.
1 в	Голоби . . .	20	40	4 в	Мановичі .
29 в	Голоби . . .	21	55	4	Одеса . . .
29	Повурськ .	22	30	44	Бородянка.
3 с	Катериносл.	23	25	62*)	Фастів . . .
13	Рівне . . .	00	30	8	Одеса Вол.

Розпис руху поїздів М. Н. В. залізниць

№ поїзда	На яку станцію	Час відходу Год.	хв.	№ поїзда	З якої станції	Час при... Год.	хв.
1003	Київ II . .	8	20	5	Гомель . .	6	
64	Дарниця .	7	00	1001	Київ II . .	9	
1065	Харьків .	8	15	91	Харьків .	7	
66	Дарниця .	10	00	17	Харьків .	7	
16	Ворожба .	12	00	71	Яготин . .	7	
68	Бориспель .	13	00	65	Дарниця .	9	
62	Харьків .	15	00	19	Харьків .	9	
70	Яготин . .	15	30	67	Дарниця .	12	
1002	Київ II . .	16	30	69	Бориспель .	17	
72	Дарниця .	17	30	15	Ворожба .	17	
26	Харьків .	20	00	1003	Київ II . .	17	
6	Гомель . .	21	10				
18	Харьків .	22	45	73	Дарниця .	19	
4	Полтава .	23	15	3	Полтава .	20	

Київ. Друкарня Військового Міністерства Б. Володимирська 46. Видає Редакційно видавничий відділ В. М. У. Д.